

การบัญชีบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กร
ของการค้าสมัยใหม่ในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: วิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร (ธุรกิจ SMEs)

Management Accounting and Risk Management that Affect the
Organizational Effectiveness of Modern Trade in the Digital Age Case Study:
Small and Medium-sized Enterprises in Bangkok (SMEs Business)

สุนันท์ เพ่งจินดา^{1*}, วสุรัตน์ ทรงบรรพต² และ วัชรวิ สุนทรนนท์³

Sunun Pengjinda^{1*}, Wasurat Songbhanphot², and Watcharee Soontornnon³

มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

Rattana Bundit University

*Corresponding Author, E-mail: sununddd@gmail.com

Received February 13, 2024; Revised March 15, 2024; Accepted March 30, 2024

Abstract

The purpose of this study was to investigate (1) opinions on management accounting, risk management, and organizational effectiveness of medium- and small-sized enterprises in Bangkok. (2) Compare the organizational effectiveness of medium- and small-sized enterprises in Bangkok, categorized by business characteristics. (3) Accounting management and risk management factors influencing the organizational effectiveness of medium- and small-sized enterprises in Bangkok. The study is investigated through a quantitative research approach. The population comprises managers, entrepreneurs, or individuals associated with medium- and small-sized enterprises in Bangkok. A stratified random sampling method with a sample size of 400 is employed. Data is collected using a questionnaire, and statistical analyses involve descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation. Inferential statistics include the t-test, one-way ANOVA, least significant difference test (LSD), and multiple regression analysis. The results showed that (1) opinions on management accounting, risk management, and organizational effectiveness of medium- and small-sized enterprises in Bangkok are at a high level. (2) Medium- and small-sized enterprises in Bangkok are at a high level. (3) Medium- and small-sized enterprises in Bangkok, different business types exhibit similar organizational effectiveness, except for variations

related to business format, operational duration, and total number of employees, which result in distinct organizational outcomes. (3) Accounting management factors about decision-making, directing, and planning, along with risk management factors including operational performance, information management, communication and reporting, strategic planning, objective setting, corporate governance, and organizational culture, significantly influence the organizational performance of medium- and small-sized enterprises in Bangkok, with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: management accounting; risk management; organizational effectiveness; SMEs

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบัญชีบริหาร การบริหารความเสี่ยง และประสิทธิภาพของการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร (2) เปรียบเทียบประสิทธิผลของการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะของกิจการ (3) ปัจจัยการบัญชีบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยเป็นวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรเป็นผู้บริหารหรือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม สถิติพรรณนา ใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอ้างอิงใช้ t-test, One-Way ANOVA, Least Significant Difference Test (LSD) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบัญชีบริหาร การบริหารความเสี่ยงและประสิทธิภาพของการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก (2) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ที่มีประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิผลของการไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรูปแบบของกิจการ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงานทั้งหมดแตกต่างกัน มีประสิทธิผลของการแตกต่างกัน (3) ปัจจัยการบัญชีบริหาร ด้านการตัดสินใจ ด้านการสั่งการ ด้านการวางแผน และปัจจัยการบริหารความเสี่ยง ด้านผลการดำเนินงาน ด้านสารสนเทศ การสื่อสารและการรายงาน ด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร ส่งผลต่อประสิทธิผลของการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: การบัญชีบริหาร; การบริหารความเสี่ยง; ประสิทธิภาพของการ; วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

บทนำ

ในปัจจุบันภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจมีความซับซ้อนและรุนแรงทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ อีกทั้งสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ทำให้โลกพัฒนาเข้าสู่ยุคไร้พรมแดน ส่งผลให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ (Seangphanich, 2019) ดังนั้น กิจการส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นกิจการเชิงธุรกิจของภาคเอกชนหรือกิจการสาธารณะจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างองค์การ

และรูปแบบการบริหารตลอดจนกลยุทธ์การดำเนินงาน เพื่อให้องค์กรอยู่รอดและมีพื้นฐานที่ดีสำหรับการดำเนินงานในอนาคต การชนะคู่แข่งขั้นเชิงธุรกิจนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการพัฒนาสินค้าหรือนวัตกรรมเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งตลาดหรือลูกค้าซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกกิจการที่ควบคุมได้ยากเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องขึ้นอยู่กับการบริหารกิจการหรือสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารในการทำหน้าที่ทางการบริหารได้สมบูรณ์มากน้อยเพียงใด ซึ่งหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญ ได้แก่ การวางแผน การสั่งการ การควบคุม การตัดสินใจ การจัดการต้นทุน โดยความสมบูรณ์ในการทำหน้าที่ทางการบริหารจะอยู่ในระดับใดจึงเป็นเรื่องสำคัญต่อการกำหนดกลยุทธ์ การบริหาร ความสำเร็จ และความได้เปรียบในการแข่งขันด้วย (Aujirapongpan, 2021) ผนวกกับการเป็นยุคของการเติบโตในระบบทุนนิยม โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่มนุษย์กลายเป็นแรงงานที่ต้องมีการควบคุมด้วยเครื่องจักรกล เพื่อตอบสนองความอยู่รอดของตนเอง และเร่งสร้างความมั่งคั่งให้กับกลุ่มนักลงทุนที่ไม่หยุดนิ่ง ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ถูกต่อยอดหรือประดิษฐ์คิดอย่างสร้างสรรค์และก้าวหน้ามากขึ้น (Bygrave & Zacharakis, 2008) แต่ผลลัพธ์ทุกอย่างอาจไม่ประสบความสำเร็จเสมอไป ซึ่งเป็นความเสี่ยงทางธุรกิจ โอกาสที่จะทำให้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างไปจากผลลัพธ์ที่ได้คาดการณ์ไว้จากความไม่แน่นอนของปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จของการดำเนินงานขององค์กร ดังนั้น เพื่อเป็นการลดผลกระทบของความไม่แน่นอนที่คาดว่าจะเกิดขึ้น องค์กรโดยทั่วไปมักนำการบริหารความเสี่ยง ได้แก่ การกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร กลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ ผลการดำเนินงาน การรายงานและการปรับปรุงแก้ไข และสารสนเทศ การสื่อสาร และการรายงานมาใช้ การบริหารความเสี่ยงจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารจัดการกับความไม่แน่นอน รวมทั้งความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการเพิ่มความสามารถขององค์กรในการเพิ่มมูลค่าอย่างมีประสิทธิภาพ (Sakhakorn & Srirachanetch, 2021)

จากเหตุผลและความสำคัญข้างต้นจะเห็นได้ว่าการวิจัยเพิ่มเติมจึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นในการวิจัยเรื่องการบัญชีบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรของการค้าสมัยใหม่ในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร (ธุรกิจ SME) นั้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจเพราะข้อมูลที่สำคัญในการบริหารงานของผู้บริหาร หรือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการบัญชีบริหารและด้านการบริหารความเสี่ยง สามารถนำข้อมูลที่เป็นความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานให้มีความเหมาะสมสอดคล้องในบริบทของการเปลี่ยนแปลงธุรกิจยุคดิจิทัล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบัญชีบริหาร การบริหารความเสี่ยงและประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะของกิจการ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบัญชีบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ

1.1 การบัญชีบริหาร ประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ด้านดังนี้ ด้านการวางแผน ด้านการควบคุม ด้านการสั่งการ และด้านการตัดสินใจ

1.2 การบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วยคุณลักษณะ 5 ด้านดังนี้ ด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร ด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านผลการดำเนินงาน ด้านการทบทวนและการปรับปรุงแก้ไข และ ด้านสารสนเทศ การสื่อสาร และการรายงาน

1.3 ประสิทธิภาพขององค์กร ประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ด้านดังนี้ ด้านการบรรลุเป้าหมาย ด้านระบบ ด้านกลยุทธ์และกลุ่มผลประโยชน์ และ ด้านการแข่งขันและค่านิยมในองค์กร

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กรรมการบริหาร ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจสอบ จำนวน 149,567 หน่วยงาน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวคิดของ Yamane (1973) ขนาดตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง

ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ธุรกิจภาคการผลิต ธุรกิจภาคการค้า ธุรกิจภาคบริการ ธุรกิจภาคการเกษตร ที่จัดตั้งตามกฎหมายในรูปแบบของเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด ที่ดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านเวลาที่ใช้ในการวิจัย ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึง ธันวาคม 2566

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการบัญชีบริหาร

การบัญชีบริหารนับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการบริหารธุรกิจที่มีการแข่งขันอย่างมาก การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงไปจากธุรกิจแบบเดิม ซึ่งจากเดิมผู้ผลิตเป็นผู้กำหนดคุณภาพ และราคาสินค้า แต่ในปัจจุบันลูกค้าหรือผู้บริโภคคือผู้มีอำนาจในการกำหนดสิ่งเหล่านี้ รวมทั้งกลไกทางการตลาด และทิศทางในการดำเนินธุรกิจขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้าหรือผู้บริโภค กิจกรรมต่างๆ จึงต้องปรับปรุงตัวเองให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน จึงสามารถอยู่รอด ประกอบกิจการเพื่อผลกำไรเป็นที่น่าพอใจและมีบทบาทในการช่วยเหลือสังคม การบัญชีบริหารจึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้การดำเนินธุรกิจให้สามารถบรรลุเป้าหมายของกิจการได้ เนื่องจากการบัญชีบริหาร เป็นกระบวนการของการจำแนก ประเมินผล วิเคราะห์ ตีความ และสื่อสารข้อมูลเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้และเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการบริหาร (Management Process) โดยมีนักบัญชีบริหาร เป็นบุคลากรที่มีความสำคัญในทีมบริหารของกิจการ (Kwanma et al., 2013) ขณะที่ Puengklay (2019) กล่าวว่า การบัญชีบริหารหมายถึง กระบวนการทางการบัญชีที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับ ผู้บริหารภายในธุรกิจ เป็นกระบวนการในการกำหนดการวัดค่า การวิเคราะห์ การจัดเตรียม การคำนวณ และการสื่อสารข้อมูลที่ช่วยฝ่ายบริหารในการวางแผน ควบคุม

สั่งการ ตัดสินใจ และ จัดการต้นทุน และการควบคุมที่เน้นไปที่การคาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อให้ธุรกิจสามารถนำกลยุทธ์ต่าง ๆ มาปรับใช้ในการดำเนินงานจนประสบผลสำเร็จ ส่วน Krailas (2017) กล่าวว่า การบัญชีบริหาร เป็นกระบวนการทางบัญชีที่พัฒนาขึ้นใช้สำหรับผู้บริหาร และเป็นกระบวนการกำหนดวัดค่า รวบรวม วิเคราะห์ จัดเตรียมการคำนวณและการสื่อสารข้อมูลทางบัญชีเพื่อช่วยให้ฝ่ายบริหารใช้ในการวางแผนให้สามารถดำเนินงาน ควบคุมและตัดสินใจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ และ Aujirapongpan (2021) ได้ให้ความหมายว่า การบัญชีบริหาร (Managerial accounting) คือ กระบวนการในการระบุ การวัดมูลค่า การสะสมข้อมูล การวิเคราะห์ การจัดเตรียม การตีความ และการติดต่อสื่อสารข้อมูลทางการเงินแก่ฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นบุคคลภายในกิจการ (Internal users) ให้สามารถใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการวางแผน การควบคุม การประเมินผลและตัดสินใจในการดำเนินงานของกิจการ โดยมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรของกิจการ

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าการบัญชีบริหาร (Managerial accounting) หมายถึง กระบวนการทางบัญชีที่พัฒนาขึ้นจากข้อมูลในอดีตหรือเป็นข้อมูลทางการเงินที่ได้จากการประมาณการว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับ ผู้บริหารระดับต่างๆ เนื่องจากการบัญชีบริหาร เป็นกระบวนการในการกำหนดการจัดเก็บสะสมข้อมูล จำแนกประเภท การวัดค่า การวิเคราะห์ การจัดเตรียม การคำนวณ และการสื่อสารข้อมูลซึ่งช่วยฝ่ายบริหารในการวางแผนควบคุม สั่งการ ตัดสินใจ และ จัดการต้นทุน และการควบคุมที่เน้นไปที่การคาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อให้ผู้บริหารสามารถนำกลยุทธ์ต่าง ๆ มาปรับใช้ในการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจและบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการอันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากร

แนวคิดการบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงองค์กร (Enterprise Risk Management: ERM) เป็นกระบวนการซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากคณะกรรมการขององค์กร ผู้บริหาร และบุคลากรอื่นๆเป็นกระบวนการที่จะถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการตั้งกลยุทธ์ทั่วทั้งองค์กร ได้รับการออกแบบมาเพื่อให้สามารถระบุเหตุการณ์อันอาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อองค์กร เพื่อจัดการความเสี่ยงให้อยู่ภายในระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) การบริหารความเสี่ยงจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้อย่างสมเหตุสมผล เกี่ยวกับการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร (The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission: COSO, 2017) ขณะที่ Nomdee (2019) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ที่นำไปใช้ในการปฏิบัติทั่วทั้งองค์กร เพื่อระบุเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อองค์กร การจัดการความเสี่ยงให้อยู่ภายในระดับที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อก่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้อย่างสมเหตุสมผลว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ และในปี ค.ศ.2017 โคโซได้นำเสนอกรอบการบริหารความเสี่ยงใหม่ ที่มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีชื่อเรียกว่า “โคโซอีอาร์เอ็ม 2017” (COSO ERM 2017) โดยองค์ประกอบเหล่านี้จะมีความเกี่ยวเนื่องและมีความสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ (Component) ดังนี้ (1) การกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร (2) กลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ (3) ผลการดำเนินงาน (4) การทบทวนและปรับปรุงแก้ไข (5) สารสนเทศ การสื่อสารและการรายงาน (Sakhakorn & Srichanpetch, 2021)

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าการบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารและบุคลากรทั้งองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์ และการดำเนินงาน โดยการคิดวิเคราะห์ ระบุเหตุการณ์หรือคาดการณ์ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นและมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อกิจการ รวมทั้งสามารถจัดการความเสี่ยงนั้นให้อยู่ในระดับ

ที่องค์กรยอมรับได้อย่างสมเหตุสมผลว่าสามารถบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงของกิจการได้

แนวคิดประสิทธิผลองค์กร

Cameron and Whetten (1983) อธิบายว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสำเร็จขององค์กรในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือภารกิจหลักขององค์กร ส่วน Etzioni (1964) ประสิทธิภาพ เป็นระดับที่องค์กรบรรลุเป้าหมาย ขณะที่ Schein (1970) ขยายความต่อไปว่าประสิทธิภาพองค์กรเป็นเรื่องของขีดความสามารถ (Capacity) ที่จะอยู่รอด (Survive) การปรับตัว (Adapt) การธำรงรักษา (Maintain) และการเติบโต (Growth) ในภารกิจทั้งหลายขององค์กร ซึ่งต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม สำหรับ Gaertner and Ramnarayan (1983) กล่าวว่า ประสิทธิภาพองค์กรเป็นความสามารถขององค์กรในการรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ และกระบวนการให้เกิดผลสำเร็จต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร ขณะเดียวกัน Kimberly (1979) กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นความอยู่รอด และ Robbins (1990) กล่าวว่า ประสิทธิภาพองค์กร เป็นระดับที่ซึ่งองค์กรบรรลุเป้าประสงค์ระยะสั้นและระยะยาวทั้งในเชิงผลลัพธ์ และกระบวนการ การเลือกตัวแปรหรือเรื่องที่น่าสนใจเป็นเกณฑ์ในการประเมิน สะท้อนค่านิยมของกลุ่มยุทธศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการอยู่รอดขององค์กร สำหรับวิธีการประเมินประสิทธิภาพองค์กร มีสี่ประการ คือ การประเมินการบรรลุเป้าหมาย (The Goal Attainment Approach) การประเมินระบบ (The System Approach) การประเมินเชิงกลุ่มยุทธศาสตร์ (The Strategic- Constituencies Approach) และ การประเมินเชิงการแข่งขันของค่านิยม (The Competing-Values Approach)

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่าประสิทธิภาพองค์กร หมายถึง การบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรให้เกิดความสมดุลและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ด้านเป้าหมาย ด้านระบบงาน ด้านการสร้างกลยุทธ์ และสามารถประเมินด้านการแข่งขันเพื่อให้กิจการอยู่รอดและเกิดผลสำเร็จต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการดังนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ กรรมการบริหาร ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี ผู้อำนวยการฝ่ายตรวจสอบ จำนวน 149,567 บริษัท โดยใช้บริษัทละ 1 คน การกำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวคิดของ Yamane (1973) ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ กำหนดขนาดตัวอย่างที่จะใช้ศึกษาในแต่ละชั้นภูมิ ด้วยการแบ่งสัดส่วนตามขนาดของประชากร และการสุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นภูมิด้วยการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากจากรายชื่อธุรกิจภาคการผลิต ธุรกิจภาคการค้า ธุรกิจภาคบริการ ธุรกิจภาคการเกษตร ที่จัดตั้งตามกฎหมายในรูปแบบของเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด ที่ดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานคร จนครบตามจำนวน (Kaiyawan & Kaiyawan, 2019)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการบัญชีบริหาร การบริหารความเสี่ยง และประสิทธิภาพองค์กร จำนวน 1 ฉบับ โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทำการวิเคราะห์เนื้อหาและสังเคราะห์พร้อมทั้งได้ประมวลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมหรือตัดทอนรายการ

ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยใช้เทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) พิจารณาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 และนำไปทดสอบความเชื่อมั่น(Reliability) จำนวน 30 ชุด ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างจริงของการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้เข้าใจได้ว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น ซึ่งค่าสถิติจะต้องไม่ต่ำกว่า 0.6 จึงจะยอมรับได้ว่ามีความเชื่อมั่น (Nunnally, 1978) และเมื่อนำข้อมูลมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha) มีค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.96 ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการที่ยอมรับได้ (Cronbach, 1984)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยทำหนังสือออกในนามมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต และได้จัดส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือออกในนามมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตทางไปรษณีย์ตามข้อมูลที่ตั้งสำนักงานจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ที่เป็นตัวอย่างซึ่งกำหนดให้ส่งจดหมายตอบกลับภายใน 15 วัน หลังจากได้รับแบบสอบถาม เมื่อครบกำหนด 15 วัน หากได้รับแบบสอบถามไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ ดำเนินการต่อไปด้วยตนเองหรือโทรศัพท์ หรือ e-mail สอบถามไปยังตัวอย่างที่ยังไม่ตอบกลับเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ตอบแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่งจนกระทั่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบตามเงื่อนไขการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย หลังจากได้รับแบบสอบถามคืนมาเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จัดระบบข้อมูล ลงรหัสข้อมูล นำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยสถิติเชิงพรรณนาใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอ้างอิง (Inference Statistic) ใช้ t-test, One-Way ANOVA, Least Significant Difference Test (LSD) และการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การบัญชีบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการค้าสมัยใหม่ในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร (ธุรกิจ SMEs) โดยผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่า 30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี และลักษณะของธุรกิจส่วนใหญ่มีรูปแบบเป็นบริษัทจำกัด ประเภทธุรกิจภาคการบริการระยะเวลาในการประกอบกิจการ 11-15 ปี จำนวนพนักงานทั้งหมด 10-50 คน

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบัญชีบริหาร การบริหารความเสี่ยงและประสิทธิภาพของการค้าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

Table 1 Opinions about management accounting.

Item	$\bar{X}$	S.D.	Meaning
1. Planning	3.99	0.687	The most
2. Control aspect	4.14	0.714	The most
3. Command aspect	4.02	0.722	The most
4. Decision making	4.11	0.721	The most
Total mean	4.07	0.640	The most

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบัญชีบริหาร ด้านต่างๆในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.640) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการควบคุม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.14 รองลงมาด้านการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ด้านการสั่งการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดเท่ากับ 3.99

Table 2 Opinions about Enterprise Risk Management.

	Item	$\bar{X}$	S.D.	Meaning
1.	Governance and Culture	3.92	0.763	The most
2.	Strategy and Objective Setting	3.95	0.768	The most
3.	Performance	3.99	0.770	The most
4.	Review and Revision	4.01	0.784	The most
5.	Information, Communication, and Reporting	3.95	0.798	The most
	Total mean	3.96	0.710	The most

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารความเสี่ยงในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.710) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทบทวนและการปรับปรุงแก้ไข อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.01 รองลงมาด้านผลการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ และด้านสารสนเทศ การสื่อสาร และการรายงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดเท่ากับ 3.92

Table 3 Opinions about Organizational Effectiveness

	Item	$\bar{X}$	S.D.	Meaning
1.	The Goal Attainment Approach	4.11	0.717	The most
2.	The System Approach	4.03	0.731	The most
3.	The Strategic Constituencies or the Stakeholder Approach	4.05	0.753	The most
4.	The Competing – Value Approach	4.07	0.758	The most
	Total mean	4.06	0.674	The most

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลองค์กร ด้านต่างๆในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.674) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบรรลุเป้าหมาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.11 รองลงมาด้านการแข่งขันและค่านิยมในองค์กร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ด้านกลยุทธ์และกลุ่มผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และด้านระบบ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดเท่ากับ 4.03

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิผลองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามลักษณะของกิจการ โดยใช้สถิติอ้างอิง (Inference Statistic) t-test, One-Way ANOVA และ Least Significant Difference Test (LSD) ในการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ซึ่งสามารถสรุปผลการ

วิจัยได้ดังนี้ ลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ที่มีประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิผลองค์การไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรูปแบบของกิจการ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงาน ทั้งหมดแตกต่างกันมีประสิทธิผลองค์การแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติอ้างอิง (Inference Statistic) เป็นการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

Table 4 Management accounting factors that affect the organizational effectiveness of small and medium-sized enterprises in Bangkok

Variables	Regression coefficient		SE	t	Sig.
	B	β			
(Constant)	.605		.121	5.015	.000
X_4	.487	.521	.040	12.046	.000
X_3	.242	.259	.045	5.370	.000
X_1	.122	.124	.043	2.811	.005
R = 0.831	R ² =0.691	Adj.R ² = 0.689			

จากตารางที่ 4 ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยรวม (Y) ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ (X_4) ด้านการสั่งการ (X_3) และด้านการวางแผน (X_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.487 , 0.242, และ 0.122 ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวนี้ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิผลองค์การของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวม ได้ร้อยละ 68.9 (adjusted R² = 0.689) ส่วนด้านการควบคุม (X_2) เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายประสิทธิผลองค์การของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยรวม (Y) โดยใช้คะแนนดิบ ดังนี้

$$Y = 0.605 + 0.487 (X_4) + 0.242 (X_3) + 0.122 (X_1)$$

Table 5 Risk management factors that affect the organizational effectiveness of small and medium-sized enterprises in Bangkok

Variables	Regression coefficient		SE	t	Sig.
	B	β			
(Constant)	.697		.083	8.375	.000
Z_3	.245	.280	.038	6.388	.000
Z_5	.278	.330	.032	8.651	.000
Z_2	.201	.229	.039	5.090	.000
Z_1	.127	.144	.036	3.511	.000
R = 0.901 R ² =0.812 Adj.R ² = 0.810					

จากตารางที่ 5 ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานครโดยรวม (Y) ได้แก่ ด้านผลการดำเนินงาน (Z_3) ด้านสารสนเทศ การสื่อสาร และการรายงาน (Z_5) ด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ (Z_2) และด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร (Z_1) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.245, 0.278, 0.201, และ 0.127 ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวม ได้ร้อยละ 81 (adjusted R² = 0.810) ส่วน ด้านการทบทวนและการปรับปรุงแก้ไข (Z_4) เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยรวม (Y) โดยใช้คะแนนดิบ ดังนี้

$$Y = 0.697 + 0.245(Z_3) + 0.278(Z_5) + 0.201(Z_2) + 0.127(Z_1)$$

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่องการบัญชีบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรของการค้าสมัยใหม่ในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร (ธุรกิจ SMEs) สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบัญชีบริหาร การบริหารความเสี่ยงและประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องจากในปัจจุบันสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การดำเนินงานทางธุรกิจมีการแข่งขันกันสูง รายการค้ามีความซับซ้อนมากขึ้น มีโอกาสเกิดความเสี่ยงในการบริหาร รวมทั้งการนำเทคโนโลยีและเทคนิคแนวคิดใหม่ๆ มาใช้ในกระบวนการทำงาน และยังมีภาวะเปราะบางของหน่วยงานภาครัฐ เช่น กรมสรรพากร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ คอยกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป ในขณะที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสำคัญต่อการจ้างงานในทุกพื้นที่ และเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งข้อมูล

ทางการบัญชีเพื่อการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบัน ลักษณะข้อมูลทางการบัญชีบริหารมีลักษณะเป็นข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) ดังนั้นสมรรถนะของผู้บริหารในการวิเคราะห์ข้อมูล (Data analytics) จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และช่วยทำให้มีความได้เปรียบเชิงการตลาด และการกำหนดกลยุทธ์ของธุรกิจเพื่อการบริหาร ความสำเร็จ และความได้เปรียบในการแข่งขันระยะยาว รวมถึงการคาดการณ์ในอนาคตไวล่วงหน้า พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนการบริหารให้ดำเนินต่อไปได้อย่างรวดเร็วไม่หยุดชะงัก แต่ผลลัพธ์ที่ได้ อาจไม่ประสบความสำเร็จเสมอไป แต่ละองค์การย่อมต้องเผชิญกับความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อเหตุการณ์นั้นได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งผู้บริหารคนใดไม่มีข้อมูลเพื่อการบริหารและขาดสมรรถนะด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ก็จะทำให้ขาดพลังที่ขับเคลื่อนหรือผลักดันให้กิจการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Siripong (2017) พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดสงขลา มีการใช้การบัญชีบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผลการศึกษาของ Seangphanich (2019) พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดพิษณุโลก มีการประยุกต์ใช้การบัญชีเพื่อการบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Mangsakul (2018) พบว่า ผู้บริหารธุรกิจ SMEs ใช้ข้อมูลทางการบัญชี โดยรวมในระดับมาก และผลการศึกษาของ Phaphan (2019) ที่พบว่าการบริหารความเสี่ยงด้านการประกอบธุรกิจ สำหรับธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผลการศึกษาของ Niwattakul (2021) ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลของวิสาหกิจชุมชนจดทะเบียนในจังหวัดพัทลุง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เปรียบเทียบประสิทธิผลองค์การของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ที่มีประเภทของกิจการแตกต่างกัน มีประสิทธิผลองค์การไม่แตกต่างกัน ยกเว้นรูปแบบของกิจการ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงานทั้งหมด แตกต่างกัน มีประสิทธิผลองค์การแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันการทำธุรกิจแบบเดิม ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์และทิศทางของตลาด หรือพฤติกรรมของผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว อาจก่อให้เกิดความล้มเหลวได้ จากสถิติของทุกปีจะมีธุรกิจใหม่ก่อตั้งเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ก็มีธุรกิจที่เลิกธุรกิจไปในจำนวนพอๆ กัน หรือถ้าไม่เลิกธุรกิจก็มีการเปลี่ยนมือหรือเปลี่ยนผู้บริหาร และสถิติยังชี้ให้เห็นว่ากว่าร้อยละ 60 ของธุรกิจใหม่จะเลิกภายใน 5 ปี สาเหตุอาจมาจากการไร้สมรรถนะในการทำงาน ประสิทธิภาพไม่กว้างขวางพอ ขาดประสบการณ์ในสาขาธุรกิจของตน ขาดประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการ เกิดอุบัติเหตุทางธุรกิจ ขาดการเอาใจดูแล หรือมีการคดโกง (Byrd & Megginson, 2009) ดังนั้น ผู้ประกอบธุรกิจต้องพยายามเพิ่มโอกาสแห่งความสำเร็จด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การเตรียมตัวศึกษาวิธีการประกอบธุรกิจเพื่อสร้างสมรรถนะในการทำงาน และประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเพื่อบริหารจัดการด้านการวางแผน การสั่งการและการตัดสินใจ อีกทั้งผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับบุคลากรหรือพนักงานผู้ใช้แรงงานให้มากขึ้น ผู้ประกอบการควรจ้างแรงงานให้เหมาะสมกับตำแหน่งงาน ซึ่งจะมีผลทำให้พนักงานใช้ความรู้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของการค้าสมัยใหม่ในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Prasit (2018) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระยองที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของกิจการแตกต่างกัน ในขณะที่ผลการศึกษาของ Seangphanich (2019) พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีรูปแบบกิจการมูลค่าสินทรัพย์ถาวร จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินการต่างกัน มีการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน และผลการศึกษาของ Siripong (2017) พบว่า รูปแบบของ

กิจการ ระยะเวลาประกอบธุรกิจ และจำนวนพนักงานที่ต่างกันมีการใช้บัญชีบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรแตกต่างกัน

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 3 ปัจจัยการบัญชีบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการสั่งการและด้านการวางแผน เนื่องมาจากข้อมูลที่ได้จากการบัญชีบริหาร จัดเป็นข้อมูลประเภทหนึ่งของข้อมูลทางการบริหารที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อผู้บริหารในทุกระดับของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้เพราะข้อมูลการบัญชีบริหารเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและให้แนวทางที่ชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการต้นทุนและผลตอบแทน ที่สามารถวัดมูลค่าเป็นตัวเงินได้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจ การสั่งการ การวางแผน ทั้งนี้เพราะการตัดสินใจ การสั่งการ และการวางแผน ของผู้บริหารจำเป็นต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรหรือการลงทุนของกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ซึ่งมีความเป็นพลวัตค่อนข้างสูงในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องมีข้อมูลที่รวดเร็วต่อการนำมาใช้ในการตัดสินใจ การสั่งการ และการวางแผนไม่ว่าจะเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนการผลิตสินค้า ค่าใช้จ่ายในการขาย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเกี่ยวกับการขายสินค้านั้น ๆ รวมถึงการจำแนกลักษณะของต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อม ก็จะถูกนำมาพิจารณาว่ากิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรกำหนดราคาขายเท่าไร จึงจะได้รับผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนหรือการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับ Aujiropongpan (2021) กล่าวว่าบัญชีบริหาร มีความสำคัญต่อการดำเนินงาน และการปรับปรุงการดำเนินงานของกิจการ เพราะการตัดสินใจ การสั่งการ การวางแผน การควบคุม ทำให้การดำเนินงานของกิจการนั้นบรรลุเป้าหมายที่กำหนดหรือส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Singhad and Penvutikul (2016) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคใต้ พบว่า การประยุกต์ใช้ข้อมูลการบัญชีบริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินงานของ ธุรกิจ SMEs อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผลการศึกษาของ Sae-tang (2018) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารสมัยใหม่ต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs จังหวัดนครราชสีมา พบว่า การประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารสมัยใหม่ในด้านการควบคุมในการบริหาร ส่งผลในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน

ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านผลการดำเนินงาน ด้านสารสนเทศ การสื่อสาร และการรายงาน ด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ และด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร เนื่องมาจากบางองค์กรมีความเสี่ยงแต่ไม่พิจารณาเห็นว่าเป็นความเสี่ยง เพราะองค์กรสามารถบริหารจัดการลด หรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงนั้นได้จนเป็นวัฒนธรรมหนึ่งขององค์กร ในขณะที่ความเสี่ยงเรื่องเดียวกันแต่เกิดขึ้นกับอีกองค์กรหนึ่ง กลับมีความเสี่ยงมากขึ้น เพราะองค์กรหลังไม่ได้ประเมินว่าเป็นความเสี่ยง จึงไม่มีการทำแผนบริหารความเสี่ยง หรือหากมีการประเมินความเสี่ยงก็อาจประเมินไว้ต่ำเกินไป จนเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพขององค์กร ดังนั้น ผู้บริหารองค์กรควรจัดให้มีการบริหารความเสี่ยง และให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างพันธกิจ วิสัยทัศน์ และค่านิยมหลัก ผ่านการเชื่อมโยงกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ทางธุรกิจและผลการดำเนินงาน ซึ่งจะช่วยให้อาจระบุและบริหารความเสี่ยงขององค์กรได้อย่างครอบคลุม รวมทั้งเป็นการลดความเปราะบางของการปฏิบัติงาน และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และส่งผลให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า การบริหารความเสี่ยงได้พิจารณาในภาพรวมทั้งองค์กรแล้วจะนำไปสู่การสร้างผลการดำเนินงานและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรได้ สอดคล้องกับ Suwannarat (2019)

วิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบในการนำระบบการบริหารความเสี่ยงองค์กรมาใช้ ตามกรอบแนวคิด COSO – ERM พบว่า องค์ประกอบในการนำระบบการบริหารความเสี่ยงองค์กรมาใช้ตามกรอบแนวคิด COSO – ERM 2017 ประกอบด้วย ด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร ด้านการกำหนดกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ ด้านเป้าหมาย ผลการดำเนินงาน ด้านการทบทวนและปรับปรุงแก้ไข และด้านสารสนเทศ การสื่อสารและการรายงาน เมื่อผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบแล้วเหลือเพียง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการกำหนดกลยุทธ์ วัตถุประสงค์และวัฒนธรรมองค์กร องค์ประกอบด้านผลการดำเนินงาน ทบทวนและปรับปรุงแก้ไข และองค์ประกอบด้านสารสนเทศ การสื่อสารและการรายงาน

สรุป

1. ปัจจัยการบัญชีบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร โดยรวม ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ, ด้านการสั่งการ และด้านการวางแผน โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวนี้ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพผลองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวมได้ร้อยละ 68.9 (Adjusted R² = 0.689) ส่วนด้านการควบคุม เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร โดยรวม ได้แก่ ด้านผลการดำเนินงาน, ด้านสารสนเทศ การสื่อสาร และการรายงาน, ด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ และด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัวนี้ สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพผลองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรวมได้ร้อยละ 81 (Adjusted R² = 0.810) ส่วนด้านการทบทวนและการปรับปรุงแก้ไข เป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลองค์กรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา การบัญชีบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพผลองค์กรของการค้าสมัยใหม่ในยุคดิจิทัล กรณีศึกษา: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร (ธุรกิจ SMEs) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ปัจจุบันธุรกิจได้ก้าวเข้าสู่การแข่งขันแบบเสรีมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องมีการพัฒนาธุรกิจของตนอย่างต่อเนื่อง โดยพยายามรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดของตนเองไว้ให้ได้มากที่สุด ขณะเดียวกันผู้ประกอบการต้องแสวงหาตลาดของตนเองให้เพิ่มขึ้น ซึ่งบางครั้งอาจเกิดความเสี่ยงในธุรกิจได้ ถ้าผู้ประกอบการขาดวิจาร์ณญาณในการวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ หรือบางสถานการณ์อาจเป็นหลุมพรางของธุรกิจที่จะส่งผลให้ธุรกิจไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้น ผู้ประกอบการควรระวังในการหลีกเลี่ยงหลุมพรางของธุรกิจเพื่อบริหารความเสี่ยง โดยพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ การเรียนรู้ธุรกิจเชิงลึก การพัฒนาแผนธุรกิจอย่างถ่องแท้ การจัดการทางการเงิน การมีบุคลากรไม่เหมาะสม การประเมินการแข่งขันต่ำเกินไป การทำความเข้าใจฐานะทางการเงิน การเรียนรู้การจัดการทรัพยากรมนุษย์ และการรักษาระดับธุรกิจของตนเอง

ตลอดจนการเป็นผู้ประกอบการที่ดีต้องขยันอดทนและแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ พร้อมทั้งสร้างกลยุทธ์ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ อยู่เสมอ ตลอดจนมีข้อควรระวังในการหลีกเลี่ยงหลุมพรางของธุรกิจ เพื่อที่จะเตรียมความพร้อมและสามารถปรับเป้าหมาย วิธีการดำเนินงาน กลยุทธ์ต่าง ๆ ให้เป็นปัจจุบันให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงเสริมสร้างโอกาสให้ตนเองและธุรกิจอยู่ตลอดเวลา ตลอดจนประสิทธิผลองค์การของการค้าสมัยใหม่ในยุคดิจิทัลของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีความยั่งยืนต่อไปในอนาคต (Longenecker et al., 2006)

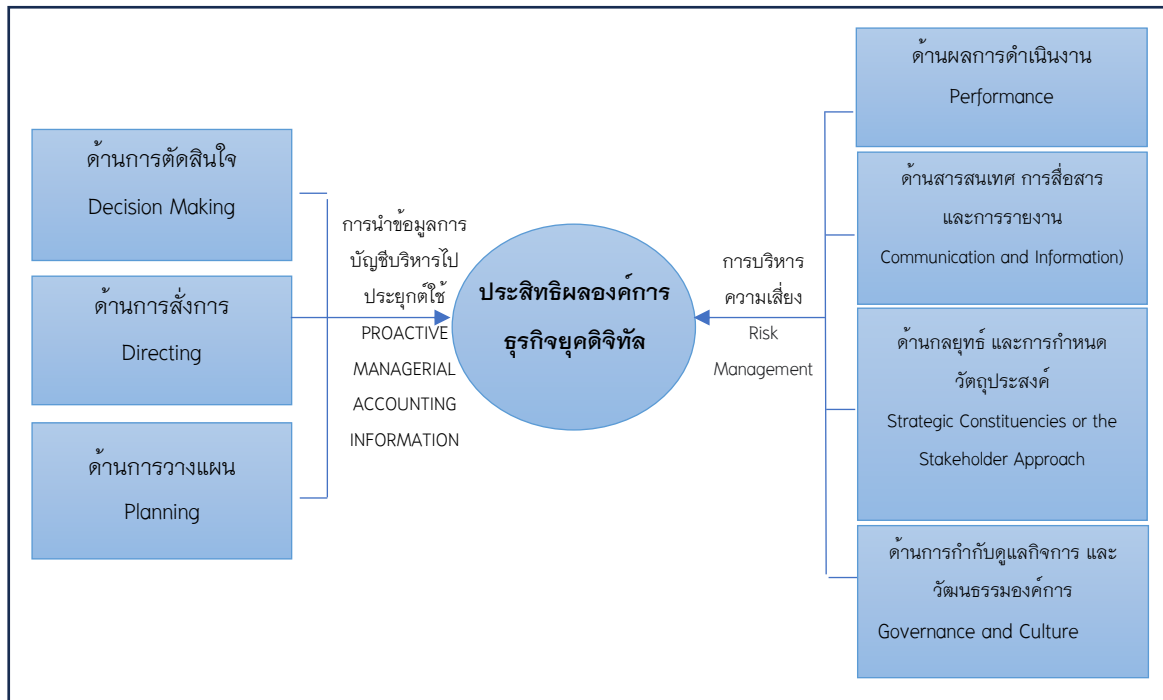
ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจ เป็นหลักทั่วไปที่ผู้บริหารจะต้องวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจ โดยมีเป้าหมายที่การต้องการผลของการตัดสินใจที่ดีที่สุดต่อกิจการ ทั้งนี้เพื่อการบรรลุเป้าหมายหรือประสิทธิผลขององค์การ โดยผู้ประกอบการควรประยุกต์ใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารที่มีการพัฒนาและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอกกิจการ ตลอดจนมีการประยุกต์เชิงวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผน สังการ และการตัดสินใจ ที่มีบทบาทต่อการพัฒนาผลการดำเนินงาน และส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การ ตลอดจนการนำหลักการบริหารความเสี่ยงขององค์การมาบูรณาการร่วมกับกลยุทธ์ และผลการปฏิบัติงานมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติประจำวันขององค์การ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์การให้เติบโตอย่างยั่งยืน ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ที่รุนแรงและรวดเร็วที่เกิดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างพันธกิจ วิสัยทัศน์ คุณค่าหลักของกิจการ เป้าหมายและทิศทางของกลยุทธ์ และวิธีขับเคลื่อนให้บรรลุตามกลยุทธ์ด้านผลการดำเนินงาน, ด้านสารสนเทศ การสื่อสารและการรายงาน, ด้านกลยุทธ์และการกำหนดวัตถุประสงค์ และด้านการกำกับดูแลกิจการและวัฒนธรรมองค์กร

ข้อเสนอแนะการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาอิทธิพลของการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารในเชิงกลยุทธ์และการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลต่อการดำเนินธุรกิจ ด้วยการวัดผลเชิงคุณภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยเปรียบเทียบระหว่างภูมิภาค หรือกลุ่มธุรกิจ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ทราบถึงความแตกต่างของการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารในเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลต่อการดำเนินธุรกิจในแต่ละภูมิภาคให้ชัดเจน
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารในเชิงกลยุทธ์และการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลต่อการดำเนินธุรกิจ เช่น คุณภาพงานบัญชี ปัจจัยด้านกระบวนการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านการจัดการองค์ความรู้ และปัจจัยด้านการดำเนินโครงการ เป็นต้น
3. ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบอื่น เช่น การสัมภาษณ์ในเชิงลึกกับผู้ประกอบการ หรือผู้บริหารองค์การ ทั้งในเชิงนโยบายและการปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัด และความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามศักยภาพของธุรกิจ

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการบัญชีบริหารและการบริหารความเสี่ยงที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรธุรกิจยุคดิจิทัล

Fig. 1 The relationship between management accounting and risk management that affects the effectiveness of business organizations in the digital age

จากการศึกษาวิจัย พบว่า การนำการบัญชีบริหารมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์กรธุรกิจยุคดิจิทัล ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเริ่มต้นในการนำเทคนิค หรือเทคโนโลยี และวิธีการต่างๆ มาใช้บริหาร แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถ หรือสมรรถนะทางการบริหารของผู้ประกอบการ หรือผู้บริหารองค์การในการทำหน้าที่ทางการบริหารได้อย่างสมบูรณ์ ในด้านการวางแผน ด้านการสั่งการ และด้านการตัดสินใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมและความสามารถในการจัดหาข้อมูล ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินทั้งภายในและภายนอกกิจการ โดยเฉพาะในยุคดิจิทัล ข้อมูลมีจำนวนมาก การจัดการข้อมูล จึงเป็นเรื่องสำคัญต่อการกำหนดกลยุทธ์ การบริหาร ตลอดจนความสำเร็จ และความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน แต่ในขณะเดียวกันการดำเนินธุรกิจก็มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ ซึ่งผู้ประกอบการจึงควรนำ หลักการบริหารความเสี่ยงด้านผลการดำเนินงาน ด้านสารสนเทศ การสื่อสาร และการรายงาน ด้านกลยุทธ์ และการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการกำกับดูแลกิจการ และวัฒนธรรมองค์กร มาบูรณาการร่วมกับกลยุทธ์และผลการปฏิบัติงานมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานขององค์การ ดังนั้นผู้ประกอบการควรนำการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหาร ร่วมกับการบริหารความเสี่ยงไปพัฒนาองค์การเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์กรในการบริหารจัดการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม และเป็นแนวทางในการนำไปกำหนดนโยบายพัฒนาการบริหารจัดการและกำหนดกลยุทธ์ของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยเพื่อทำให้เกิดความเข้มแข็งในอนาคต

References

- Aujirapongpan, S. (2021). *Managerial accounting* (3rd ed). Green Life Printing House.
- Bygrave, W., & Zacharakis, A. (2008). *Entrepreneurship*. John Wiley & Sons.
- Byrd, M.J., & Megginson, L.C. (2009). *Small business management: An entrepreneur's guidebook* (6th ed.). McGraw-Hill.
- Cameron, K.S., & Whetten, D.A. (1983). *Organizational effectiveness: Comparison of multiple models*. Academic Press.
- Cronbach, L.J. (1984). *Essential of psychology and education*. McGraw-Hill.
- Etzioni, A. (1964). *Modern organization*. Prentice-Hall.
- Gaertner, G., & Ramnarayan, S. (1983). Organizational effectiveness: An alternative perspective. *Academy of Management Review*, 8(1), 97–107.
- Kaiyawan, Y., & Kaiyawan, K. (2019). *Research methodology for hospitality and tourism*. Chulalongkorn University.
- Kimberly, J. R. (1979). Issues in the creation of organizations: Initiation, innovation, and institutionalization. *The Academy of Management Journal*, 22(3), 437–457.
<https://doi.org/10.2307/255737>
- Krailas, T. (2017). *The impact of management accounting techniques and enterprise risk management on organizational performance: The case of saving and credit cooperatives in Thailand*[Master's Thesis, Prince of Songkla University].
- Kwanma, T. et al. (2013). The Impact of the quality of management accounting information on the decision-making efficiency of SMEs in the Northeastern Region. *Journal of Accounting and Management Mahasarakham University*, 5(4), 103–113.
- Longenecker, J.G., Moore, C.W., Petty, W.J., & Palich, L.E. (2006). *Small business management: An entrepreneurial emphasis* (International ed.). Thomson South-Western.
- Mangsakul, O. (2018). *Factors affecting using managerial accounting information and the efficiency of operating: A case study of Small and Medium Enterprises (SMEs) in Southern Thailand* [Master's Thesis, Prince of Songkla University].
- Nakmai, W., & Avakiat, S. (2015). Appliance of managerial accounting affecting business operations in the central part of Thailand. *Rajamangala University of Technology Srivijaya Research Journal*, 7(1), 39–53.

- Niwattakul, P. (2021). *Factors affecting effectiveness of registered community enterprise in Phatthalung Province*[Master's Thesis, Prince of Songkla University].
- Numdee, S. (2019). *A study of risk management components of procurement of the Office of the Judiciary*[Master's Thesis, Dhurakij Pundit University].
- Nunnally, J.C. (1978). *Psychometric theory* (2nd ed.). McGraw-Hill.
- Phaphan, A. (2019). *The risk management of business for Small and Medium-Sized Enterprises in Thailand*. Ramkhamhaeng University.
- Prasit, C. (2018). *The relationship between external factors and business success of small and medium enterprises in Chachoengsao Province*. Rajamangala University of Technology Thanyaburi.
- Puengklay, P. (2019). *The application of management accounting affecting the success of construction business organizations in Bangkok Metropolitan Region*[Master's Thesis, Sripatum University].
- Punkaew, S. (2013). *Need for managerial accounting information of construction industry entrepreneurs in Mueang Chiang Mai District*[Master's Thesis, Chiang Mai University].
- Robbins, S.P. (1990). *Organization theory: Structure, design and application*. Prentice-Hall.
- Seangphanich, U. (2019). The utilization of managerial accounting on management of Small and Medium Enterprises in Phitsanulok. *Journal of Management Science Faculty of Management Science Pibulsongkram Rajabhat University*, 1(1), 59–70.
- Siripong, W. (2107). Use of managerial accounting for Small and Medium Enterprises, Songkhla Province. *Hatyai Academic Journal*, 15(1), 59–72.
- Singhad, Y., & Penvutikul, P. (2016). The relationship between the application of management accounting information and the successful operation of SMEs in the South Region of Thailand. *Journal of Humanities and Social Sciences Valaya*, 11(2), 373–383.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/vrurdihsjournal/article/view/65903>
- Sae-tang, S. (2018). *The impact of the application of modern management accounting on the operational efficiency of SME businesses in Nakhon Ratchasima Province*[Master's Thesis, Rajamangala University of Technology Isan].
- Sakhakorn, J., & Srichanpetch, S. (2021). *Internal control and audit*. P.P.N. Press.

Suwannarat, S. (2019). *A study of the components of an enterprise risk management system COSO – ERM*[Master's Thesis, Dhurakij Pundit University].

The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO). (2017). *Enterprise risk management—integrating with strategy and performance executive summary*. <https://www.COSO.org/Documents/2017-COSO-ERM-Integrating-with-Strategy-and-Performance-Ezecutive-Summary.pdf>

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). Harper and Row.